

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/100/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619011260
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5619011260.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom 14. januára 2020 prejednal odvolanie podané obžalovanou X. D., nar. XX.XX.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. OT/40/2019-84 zo dňa 26.8.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. OT/40/2019-84 zo dňa 26.8.2019 v časti - vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine a výroku o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. OT/40/2019-84 zo dňa 26.8.2019,

obžalovanú X. D., nar. XX.XX.XXXX v Z. H., trvale bytom
Z. H., X. X. C. XXXX/XX,

o d s u d z u j e :

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. na peňažný trest vo výške 1 000,- (jedentisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanej u s t a n o v u j e náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. OT/40/2019-84 zo dňa 26.8.2019 bola obžalovaná X. D. uznaná za vinnú, že:

dňa 10.7.2019 v čase o 00.48 hod. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedla osobné motorové vozidlo značky VW Golf, ev. č. LM 220 CD v Liptovskom Mikuláši po ceste č. I/18 - Ulici 1. mája smerom na Okoličiansku ulicu a pri autobusovej zastávke vedľa Základnej školy v Okoličnom bola zastavená a kontrolovaná hliadkou Obvodného oddelenia PZ Liptovský Mikuláš a podrobená dychovej skúške na prítomnosť alkoholu elektronickým meračom značky AlcoQuant 6020 plus, číslo: A410203, ktorou jej bolo o 00.53 hod. zistené 0,66 mg/l alkoholu v dychu, čo je v prepočte 1,38 promile alkoholu v krvi,

čím spáchala prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a za to bola odsúdená podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu podmienenečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd jej určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd obžalovanej uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 1 rok a 6 mesiacov.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 26.8.2019 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku sa obžalovaná nevyjadrila. Prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie.

Dňa 10.9.2019 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie obžalovanej, prostredníctvom zvoleného obhajcu, proti rozsudku okresného súdu, čo do výroku o treste, s tým, že odvolanie písomne odôvodní po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

Dňa 21.10.2019 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolania obžalovanej, prostredníctvom zvoleného obhajcu, ktorá uviedla po konštatovaní základných faktov veci nasledovné odvolacie argumenty:

„Predmetný skutok za ktorý som bola obžalovaná som priznala a tento som úprimne oľutovala. Avšak dovoľujem si poukázať na skutočnosť, že samotným cieľom sankcie v trestnom konaní nie je len trest sám o sebe ale aj jeho výchovný charakter, ktorý má celé trestné konanie docieľiť. Môžem úprimne povedať, že pre mňa to bola nová skúsenosť, z ktorej si beriem veľké ponaučenie a keďže viem, ako sa spáchané skutky riešia od počiatku, a to obmedzenie na osobnej slobode, zadržanie osoby, umiestnenie do miesta určeného na vytriezvenie ako aj do cely policajného zaistenia viem, že takéto už zažiť nechcem a teda mám zato, že samotné trestné konanie malo na mňa výrazný výchovný charakter.

Samotný trestný kódex preferuje ukladanie alternatívnych trestov, pokiaľ sú splnené podmienky na jeho uloženie. Mám zato, že tieto podmienky spĺňam pri peňažnom treste a nie je dôvodné skúmať, aký je vysoký môj mesačný príjem. Na stranu druhú, keď už sa súd rozhodol skúmať môj príjem rada by som poukázala aj na moje výdaje, nakoľko nie je až tak podstatné aký príjem mám, ale koľko mi reálne z príjmu mesačne ostane a čo sa na hlavnom pojednávaní neskúmalo a čo aj absentuje v odôvodnení Rozsudku. Moje výdavky sú úplne minimálne, takmer žiadne. Doposiaľ žijem s mamou v byte, kde moja mama nepožaduje odo mňa žiadne nájomné ani platby. Peniaze, ktoré si zarobím si odkladám a miňam výlučne na svoje potreby. Nemám žiadne záväzky voči bankám a ani tretím osobám a nevyžívujem žiadnu osobu. Preto mám zato, že uloženie peňažného trestu je týmto možné a dovolené.

V neposlednom rade by som si dovoľila poukázať na skutočnosť, že aj uloženie peňažného trestu je „dvojitým“ trestom, nakoľko ak ho nesplním, viem, že budem musieť vykonať náhradný trest a teda trest odňatia slobody, čo ma dostatočne motivuje takýto trest vykonať. Preto konštatovanie súdu, že nie sú splnené podmienky na uloženie peňažného trestu respektíve, že nemám dostatočný príjem je bezdôvodné, nakoľko príjem mám, moje výdavky sú minimálne a mám zato, že alternatívny trest je prínosom aj pre spoločnosť, nakoľko ide o platbu do štátneho rozpočtu a teda tieto finančné prostriedky z peňažného trestu budú neskôršie použité na iný, potrebný účel, pričom trest odňatia slobody s podmieneným trestom nemá vyšší cieľ ako potrestanie, ktoré bolo pre mňa vykonané celým trestným konaním od zadržania.

Ďalej si dovoľujem poukázať, že súdna prax alternatívne tresty a teda peňažný trest uprednostňuje ako dostatočný trest za takto spáchaný skutok.

V zmysle ust. § 57 ods. 1 Trestného zákona súd neuloží peňažný trest ak je zrejmé, že ho odsúdený nebude môcť zaplatiť. Mám zato, že tento trest mám z čoho uhradiť a teda nie je obava, že by som nemala finančné prostriedky na jeho vykonanie.

Ďalej si dovoľujem poukázať, že na úhradu peňažného trestu by som mala dostatočné finančné prostriedky, nakoľko som zdedila majetok. Z tohto majetku sme niečo odpredali a z tohto som inkasovala 2 700,- €. Aj keď je to pre mňa príjem, ktorý som dostala z dedičstva, radšej by som prijala peňažný trest, ktorý by mal väčší prínos, ako by som tieto finančné prostriedky mala určiť na niečo malicherné alebo spotrebné.

Dôkazy:

Kúpna zmluva zo dňa 02.10.2019 - fotokópia;

Potvrdenie o disponibilnom zostatku úveru - fotokópia

Ďalej chcem poukázať na skutočnosť, že trest zákazu činnosti je neprimeraný skutku, ktorý som spáchala ako aj tomu, že protiprávne konanie som spáchala prvý raz. Absolvovala som psychologické vyšetrenia, ktoré poukazujú, že nie som závislá na alkohole a teda mám zato, že išlo o skratové konanie. Dovoľujem si poukázať, že do dnešného dňa som nemala žiaden ani len obdobný skutok riešený ani len v priestupkom konaní. Dovoľujem si ďalej poukázať, že

bez vodičského oprávnenia v dnešnej dobe je ťažšie si nájsť normálne zamestnanie ako aj skutočnosť, že iné zamestnanie mimo mesta Liptovský Mikuláš by bolo takmer nemožné, nemenej v prípade, že by sa pracovalo na zmeny, kde nie je klasický nástup do zamestnania.

Vzhľadom na vyššie opísané odvolaciu súdu navrhujem, aby v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý výrok o treste, Rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, spisová značka OT/40/2019 zo dňa 26.08.2019 a v zmysle ust. § 322 ods. 3 Trestného poriadku nahradil výrok novým znením „Obžalovaná sa odsudzuje podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona na primeraný peňažný trest vzhľadom na závažnosť skutku, spôsobené následky ako aj majetkové pomery obžalovanej; ďalej podľa § 61 ods. 1 a 2 Trestného zákona súd ukladá obžalovanej trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 12 mesiacov“; nakoľko je možné urobiť nové rozhodnutie na podklade dostatočne odôvodneného skutkového stavu.“

Dňa 8.11.2019 súdu prvého stupňa bolo doručené vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovanej, v ktorom uviedol:

„Odvolanie obžalovanej navrhujem zamietnuť ako nie dôvodné. Sudca na hlavnom pojednávaní dňa 26.8.2019 zisťoval aj majetkové pomery obžalovanej. Obžalovaná tvrdila, že má finančné prostriedky a že si aj privyrába tak, že pracuje na čiastočný pracovný úväzok a jej príjem je približne 60,- € za týždeň. Obžalovaná neuvádzala, že ďalšie finančné prostriedky zdedila. Na hlavnom pojednávaní nepredložila žiadny dôkaz o jej majetkových pomeroch. Súd správne vyhodnotil jej majetkové pomery tak, že nestačí jej finančný príjem na zaplatenie peňažného trestu a zároveň aj pokrytie jej osobných potrieb, preto uložil obžalovanej podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Vymerený trest súdom považujem za spravodlivý a zákonný, a to vzhľadom na osobu obžalovanej, že doposiaľ nebola súdne trestaná, nebola ani v minulosti prejednávaná za priestupok, prejavila úprimnú ľútosť a tiež nebola u nej potvrdená závislosť na alkohole. Vzhľadom aj na zistenú hladinu alkoholu v krvi obžalovanej mám za to, že súd uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá spravodlivo a zákonne, pričom trest vymeral pri dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. Z týchto dôvodov navrhujem Krajskému súdu v Žilina, aby odvolanie obžalovanej zamietol ako nie dôvodné.“

Odvolací súd po splnení zákonom stanovených podmienok (§ 293 ods. 5 Tr. por.) vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej X. D..

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátorka mala za to, že obžalovaná mala už v konaní pred súdom prvého stupňa preukazovať svoje majetkové pomery. Ponechala však na úvahu odvolacieho súdu vyhodnotenie potvrdenia o disponibilnom zostatku na účte obžalovanej, tak ako bol predložený v odvolacom konaní, vo vzťahu k prípadnému uloženiu peňažného trestu. Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti vodiča, tento považovala za uložený v súlade so zákonom. Obhajca obžalovanej navrhol, aby krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por., § 322 ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a sám uložil obžalovanej peňažný trest.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovanej bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi odvolania obžalovanej, pretože po preskúmaní odvolaním obžalovanej napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa o uloženom treste odňatia slobody dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody je neprimerane prísny.

Obžalovaná podala odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o treste, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatela.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, právo na obhajobu - § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12, rovnosti (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14. Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom obžalovaná X. D. urobila vyhlásenie, že je vinná zo skutku, ktorý jej je kladený za vinu. Obžalovaná zároveň odpovedala kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. a súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovanej X. D. o tom, že je vinná zo spáchania skutku kladeného jej za vinu.

Súdu prvého stupňa treba vytknúť, že sa v dôvodoch svojho rozhodnutia nezaoberal materiálnym korektívom (§ 10 ods. 2 Tr. zák.) vzhľadom k tomu, že obžaloba bola podaná pre prečin.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách odseku 2 § 10 Tr. zák., to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív).

Záver o tom, či pri prečine je materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Tr. zák., je záverom právnym.

Tento právny záver o materiálnom korektíve prečinu sa však musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, rovnako ako záver o objektívnych a subjektívnych znakoch prečinu. Skutočnosti významné pre právny záver o tom, či tu je materiálny korektív prečinu, musia byť predmetom dokazovania práve tak ako všetky ostatné okolnosti naplňujúce znaky trestného činu.

Pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o materiálnom korektíve prečinu, nemožno vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkaznému prostriedku, ale na jeho naplnenie treba usudzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol prečin spáchaný, a zo všetkých relevantných dôkazov.

Krajský súd mal naplnenie materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. pri prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. z pohľadu, či je jeho závažnosť nepatrná, so zreteľom na spôsob vykonania činu, jeho následky a okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, za preukázaný.

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu. Súd prvého stupňa odôvodnil svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o treste, s ktorými sa ale krajský súd v plnom rozsahu nestotožnil, pretože na rozdiel od trestu zákazu činnosti, ktorý krajský súd považuje za spravodlivý, uložený trest odňatia slobody považuje z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie za neprimerane prísny.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 56 ods. 2 Tr. zák. bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a trest odňatia slobody neukladá.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Prítom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uloženého trestu odvolateľkou treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Krajský súd teda dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený prvostupňovým súdom je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, ako aj vyhodnotenie osoby obžalovanej trestom neprimerane prísny. V tejto súvislosti sa odvolací súd stotožnil s argumentmi obžalovanej, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní. Trest odňatia slobody sa ukladá v prípadoch, keď uloženie iných - alternatívnych trestov sa javí ako neúčinné. Treba poukázať, že v prípade súdeného trestného činu (prečin ohrozenia pod vplyvom

návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.) je horná hranica trestu odňatia slobody v osobitnej časti Trestného zákona ustanovená až na jeden rok. Krajský súd zvýrazňuje aj tú okolnosť, podľa ktorej bol obžalovanej trest uložený za prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností, kedy sa podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu. Obžalovaná neuváženeho konania úprimne oľutovala a vyjadrila sľub, že v budúcnosti povedie riadny život. V čase rozhodovania odvolacieho súdu mala obžalovaná dostatočné prostriedky na zaplatenie peňažného trestu (skutočnosť okresnému súdu v čase rozhodovania neznáma).

V zmysle týchto dôvodov preto krajský súd prijal záver, že obžalovaná má dostatočný zdroj príjmov, aby mohla byť za stíhané protiprávne konanie potrestaná peňažným trestom tak, ako to definuje ustanovenie § 56 ods. 2 Tr. zák. Aj konštantná judikatúra slovenských súdov pri trestnom čine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. (naviac pri páchatelovi s čistým registrom trestov) uprednostňuje ukladanie alternatívnych trestov. Peňažný trest vo výmere 1 000,- eur preto podľa názoru odvolacieho súdu v plnom rozsahu spĺňa základné zásady platné pre ukladanie trestov uvedené v § 34 Tr. zák. Krajský súd prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosť nápravy.

Krajský súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu obžalovanej X. D. zohľadnil všetky okolnosti veci tak z hľadiska spáchaného skutku, jeho právnej kvalifikácie, ako i z hľadiska osoby obžalovanej, a to z pohľadu jej doterajšieho spôsobu života, ako i aktuálnych osobných pomerov. Obžalovaná nemá doposiaľ v registri trestov záznam a registri priestupkov má 2 priestupky na úseku dopravy, a to menšej závažnosti. Obžalovaná sama prejavila záujem o uloženie alternatívneho trestu - peňažného trestu. Krajský súd si osvojil aplikáciu hmotnoprávných noriem, ktoré súd prvého stupňa použil pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu (§ 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, l/ Tr. zák.), ale s poukazom na správne dôvody odvolania obžalovanej, ktoré si krajský súd osvojil v plnom rozsahu a v podrobnostiach na ne poukazuje a spolu s novopredloženými listinami v konaní pred odvolacím súdom, dospel krajský súd k záveru, že stavu veci, zákonu a spravodlivosti bude zodpovedať uloženie peňažného trestu obžalovanej X. D. vo výške 1 000,- eur s tým, že obžalovanej podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, pri aplikácii procesného postupu podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 1 rok a 6 mesiacov, uložený okresným súdom, považoval krajský súd za zákonný a spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.